

ILŪKSTES NOVADA vēstis

ILŪKSTES NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Ilūkste Bebrene Pilskalne Šēdere

Nr. 1

2007. gada februāris

Cena Ls 0,10

Ar deju pa dzīvi

jeb intervija ar Ilūkstes kultūras centra sporta deju kluba „VIVAT” vadītāju
OĻEGU ZAHARŅOVU

VIZĪTKARTE

Dzimis 1979. gada 5. septembrī.

Nodarbošanās –

sporta un deju skolotājs.

Mīļākā krāsa – zila.

Ziedi – rozes.

Grāmata – *Ļ. Tolstoja „Karš un miers”.*

Svētki – *Jaungads.*

Gadalaiks – *vasara.*

Nevar ciest – *nekārtību.*

Dzīves moto: *Mīliet dzīvi tādu, kāda tā ir.*

Pastāsti, lūdzu, kā tu pievērsies sporta dejām? Kad un kur tas notika?

– Līdz 20 gadu vecumam man nebija pat nekāda priekšstats par sporta dejām. 2000. gadā iestājos Daugavpils Universitātē. Kāds paziņa iepazīstināja mani ar 4. kursa studentu, kas dejoja sporta dejas, un es nolēmu aiziet uz nodarbībām paskatīties. Aizgāju, man iepatikās un es paliku.

Kā tu nokļuvi pie mums Ilūkstē?

– Jo ilgāk es dejuju, jo vairāk kļuva skaidrs, ka šis sporta veids prasa līdzekļus. Vajadzēja iegādāties pat, šķiet, tik prozaiskas lietas kā deju kurpes, jāšuļi speciāls deju tērps, jāmaksā par semināriem utt. Griezās pie sava toreizējā trenera, lūdzot palīdzēt iekārtoties darbā. Man tika piedāvātas trīs iespējamās darba vietas – Maļņova, Laucese un Ilūkste. Tā kā Ilūkstes kultūras centra direktore pati interesējās un meklēja sporta

Vidū – pasniedzējs Oļegs Zaharņevs.

deju skolotāju, es izvēlējos Ilūksti.

Tu esi jauns, bet tik daudz jau paveicis. Kas tev dod spēku tik intensīvam darbam?

– Spēku dod bērni ar savu centību, neatlaidību, ar izaugsmi. Spēku dod bērnu vecāku sapratne un atbalsts. Arī kultūras centra darbinieku aktīva līdzdalība palīdz īstenot daudzās ieceres.

Cik bērnu pašreiz dejo sporta deju klubā „Vivat”?

– 36 dažāda vecuma bērni un jaunieši.

Jūs ļoti aktīvi piedalāties dažādās sporta deju sacensībās. Kur tu esi bijis ar saviem audzēkņiem?

– Mēs esam bijuši dažāda mēroga sacensībās gan Rīgā, gan Siguldā, Tukumā, Limbažu rajonā, Ludzā, Rēzeknē, Daugavpilī un ceram, ka būsīm vēl daudzās vietās.

Lai panāktu vēlamās rezultātus, ir jāiegulda milzīgs darbs. Mēs visi zinām, ka ļoti reti pedagogs ir pilnīgi apmierināts ar savu veikumu, bet tomēr pastāsti, kādi ir tavu audzēkņu labākie sasniegumi?

– Labākais rezultāts ir mūsu dejojāju

Vidū – Latgales novadu priekšsacīkšu 2. vietas ieguvēji, Latvijas novadu meistarsacīkšu 2. vietas ieguvēji Endžija Pabērza un Dmitrijs Malans.

iekļūšana Latgales čempionāta finālā, augstākais rezultāts ir 2. vieta Latvijas novadu meistarsacensībās.

Tu esi ļoti mērķtiecīgs, atbildīgs un stingrs pedagogs. Kas veidoja tavu raksturu?

– Varbūt tas izklausīsies jocīgi, bet tie bija bērni. Sava pedagoģiskā darba sākumā es domāju, ka, mācot bērnus, vajag būt labam un mīlam. Izrādījās, ka bērnu attīstībai, gan fiziskai, gan garīgai, tas nav pietiekami. Ņemot vērā sava trenera pieredzi, es nolēmu izmantot „sviestmaizes un pātagas” principu. Stingri aizrādīju uz pieļautajām kļūdām, bet neaizmirsu paslavēt pat par

Alesja Vasaraudze un Andris Reķelis.

Alīna Kovaļčuka un Daniels Kūliņš.

vismazāko sasniegumu. Rezultātā bērni kļuva daudz paklausīgāki, disciplinētāki, mērķtiecīgāki. Tas bija ieguvums gan man, gan bērniem.

Tu esot apprecējies, vai tava sieva arī ir deju skolotāja?

– Sieva Marina mācās par psiholoģi un sociālo darbinieci un māca sporta dejas bērnu dārza audzēkņiem.

Vadot sporta deju klubu „Vivat”, tu esi iedibinājis daudzas jaunas tradīcijas. Izstāsti par tām!

– Mums ir sezonas atklāšanas un noslēguma koncerti, kuros mēs rādām, ko esam iemācījušies vecākiem un visiem interesentiem. Regulāri skolu brīvlaikos notiek treniņnometnes. Pats lielākais pasākums, kas nu jau kļuvis par tradīciju, ir sporta deju festivāls „Deju ritmi”, kurā dejojāji sacenšas par Ilūkstes novada kausu. Šogad šis pasākums notiks trešo reizi.

Tavas ieceres un nākotnes plāni?

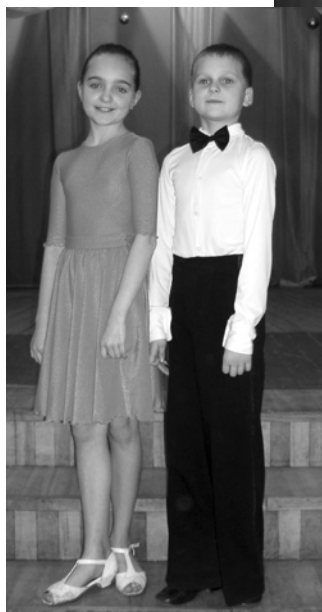
– Celt māksliniecišķo līmeni dejojājiem. Pēc iespējas vairāk piedalīties dažādos konkursos un sacensībās. Pacelt Ilūkstes sporta deju sacensību statusu līdz republikas kausam.

Un pēdējais jautājums. Ko tev nozīmē deja?

– Dzīves veidu.

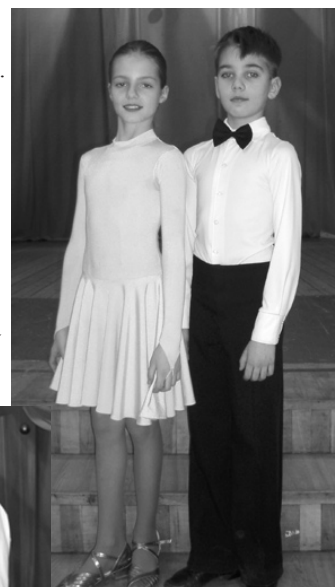
Paldies par interviju. Lai papildās visi tavi sapņi un ieceres!

Intervēja Inese
Vuškāne

Juta Kukjāne un Rainers Tretjuks.

Karīna Arsentjeva un Kristaps Kozīnda.

Endžija Pabērza un Dmitrijs Malans.

Sonora Skudra un Arvis Jasevičs.

Juliāna Andruškeviča, Aivo Jasevičs un Santa Treščinska.

Evita Kūliņa un Zintis Ščerbakovs.

Kāds tu bijī, 2006.?

Uzsākot Jauno gadu, vienmēr gribas palūkoties atpakaļ – vecajā gadā. Kas ir bijis labs, ko vajadzētu pārvērtēt, kas neizdevās, ko varēja izdarīt labāk. Tāpēc arī griezies pie pagasta darbiniekiem ar jautājumu: Kā jūs vērtējat aizvadīto gadu?

Ilūkstes novada sociālā darbiniece deputāte Jeļena Krjaukle

Kā jau katrs gads, tā arī aizgājušais ir ar saviem plusiem un mīnusiem katra indivīda personīgajā dzīvē, darbā. Vērtējot savu, deputātu, pašvaldības darbinieku darbu, es uzskatu, ka strādāts ir pietiekami apzinīgi, godprātīgi, radoši. Aizgājušais, 2006., gads ir mūsu novada svētku gads, ūdensapgādes projekta īstenošanas gads, pašvaldības ceļu remonta gads, jaunas domes ēkas izremontēšanas gads, daudzu citu lielu un mazu pārmaiņu gads. Tas viss sekmē mūsu iedzīvotāju labklājību.

Arī Jaunais, 2007., gads lai katra iedzīvotāja dvēselē ienes mīlestību, savstarpēju sapratni, radošas idejas un neizsīkstošu enerģiju pretoties dzīves grūtībām! Viss nāk ar laiku, vajag tikai mazliet pacietības!

Šēderes pagasta feldšeru punkta vadītāja Helēna Lukjanska

Pagājušā gada laikā, pateicoties Ilūkstes novada piešķirtajiem līdzekļiem, Šēderes

FP darba pilnveidošanai iegādājās medicīniskās iekārtas – asinsspiediena mērīšanas aparātu, ierīci cukura līmeņa pārbaudei, medikamentus pirmās medicīniskās palīdzības sniegšanai.

Skatoties pēc ierakstiem 2006.gadā, Šēderes FP tika apkalpoti 4280 pacienti un veiktas 88 mājas vizītes. Pagājušajā gadā pret difteriju vakcinēti apmēram 100 cilvēki.

Gribētos minēt, ka ir ļoti žēl, ka mūsu pagastā ar katru gadu dzimst arvien mazāk bērnu. 2006. gadā Šēderes pagastā ir piedzimuši 6 bērni. Tik mazs jaundzimušo skaits vēl nekad nav bijis. Jaunieši brauc no pagasta, jo nav darba vietu.

Pašreiz Šēderes FP strādā iepriekšējā darba režīmā: vienu reizi nedēļā pieņem ģimenes ārsts dakteris Bogdanovičs, divas reizes mēnesī pieņem daktare Austruma, vienu reizi nedēļā strādā stomatologs.

Šēderes kultūras nama vadītāja Silvija Spaļva

Tāpat kā iepriekšējos gados, arī 2006. gadā novadā spraigi ritēja kultūras dzīve. Notika daudzi un dažādi pasākumi, kurus apmeklēja mūsu novada iedzīvotāji. Mans vēlējums turpmākajai darbībai – lai darbs kultūras jomā tiktu saglabāts visos novada pagastos, bet ne tikai centrēs uz Ilūkstes pilsētu. Novada iedzīvotājiem gribas vēlēt – piedalīties pašdarbības kolektīvos! Tikai ar kora dziesmām, tautas dejām, folk-

loru, amatniecību mēs spēsim saglabāt savas valsts kultūru. Novēlu, lai visiem novada ļaudīm šis gads ir veiksmīgs, radošs, daudzām iecerēm bagāts!

Lašu kora diriģente Maija Žigajeva

Lašu korim katrs gads – dziesmu gads. Arī 2006. gadā mēs katru trešdienu kopā sanācām un sabraucām uz Šēderes kultūras namu, kur omulīgā telpā mūs sveicināja kultūras nama vadītāja Silvija, un mēs varējām ar pilnu atdevi izdziedāties, apgūstot Dziesmu svētku repertuāru, par kuru sakot „smags repertuārs”, būtu vēl ļoti viegli teikts. Bet mūsu kora dziedātāji ir ļoti apņēmīgi un ar mērķi braukt uz Dziesmu svētkiem Rīgā 2008. gadā. Līdz tam mums būs jāiztur vairākas skates, jāpiedalās kopmēģinājumos.

2006. gadā mēs piedalījāties J.Vītola Dziesmu dienā Gaujienā, skatē Daugavpilī, Ilūkstes novada svētkos.

Gribētu ļoti lūgt Ilūkstes novada ļaudis kuplināt Lašu kora rindas. Nekautrējieties, mēs gaidām visus! Transports ved no Ilūkstes un arī atpakaļ. Mēģinājumi notiek Šēderes KN trešdienās no plkst. 18.00 līdz 20.00.

Un vēl – mīļi sveicu savus koristus, kā arī visus tos, kas palīdz mūsu darbā, Jaunajā, 2007., gadā!

Materiālu sagatavoja **Ruta Šeršnova**

Statistika par Ilūkstes novada iedzīvotājiem 2006. gadā

	Ilūkstes novads		Ilūkstes pilsēta		Bebrenes pagasts		Pilskalnes pagasts		Šēderes pagasts	
	Siev.	Vīr.	Siev.	Vīr.	Siev.	Vīr.	Siev.	Vīr.	Siev.	Vīr.
Iedzīvotāju skaits uz 01.01.2007.	6678		2938		1138		1249		1353	
	3482	3196	1610	1328	581	557	601	648	690	663
Dzimušie 2006.gadā	50		22		12		6		10	
Mirušie 2006.gadā	115		51		24		18		22	

2006. gadā salīdzinājumā ar 2005. gadu novadā iedzīvotāju skaits samazinājies par 29 iedzīvotājiem. Ilūkstes pilsētā iedzīvotāju skaits palielinājies par 9, bet pagastos samazinājies: Bebrene – par 11, Pilskalne – par 18 un Šēderē – par 9. Novadā noslēgto laulību skaits 2006.gadā bija 19, t.sk.: dzimtsarakstu nodaļā – 4 un Ilūkstes Romas katoļu baznīcā – 5 laulības.

2006. gadā vecāki saviem jaundzimušajiem bērniem ir izvēlējušies šādus vārdus: 23 meitenēm – **EVELĪNA, EVA, PAULA, AMANDA, AIGA, SANDRA, ANASTASIJA, MELĀNIJA, MARGARITA, ELĪNA, KATRINA, DIĀ-**

NA, VIKTORIJA (2), SENDIJA, ELIZABETE, INA, KRISTIĀNA (2), SAMANTA, MADARA, DAGMĀRA, JELIZAVETA.

27 zēniem – EDMUNDS, MĀRTIŅŠ, ADRIANS, RAITIS, VALĒRIJS, ARTJOMS, TOMS, MATĪSS, MAIRIS, RIHARDS, RENĀRS, REINIS, DĀVIS, RITVARS, DANIELS, DĀNIELS, VLADISLAVS, BRUNO, NIKITA, KAZIMIRS, RAIVIS, RITVARS-EMĪLS, ANDRIS, RAINERS, EDIJS, JĀNIS, JULIĀNS.

Materiālu apkopojā dzimtsarakstu nodaļas vadītāja un iedzīvotāju reģistra speciāliste **Helēna Slavinska.**

AICINĀJUMS

Ilūkstes Romas katoļu draudze aicina ziedot Ilūkstes baznīcas ērģeļu atjaunošanai. Informācija par ziedojumiem par tālruni 5462897 vai 28200495.

Aizvadītais gads *Bebrenes profesionālajā vidusskolā*

2006. gads mūsu skolai bijis veiksmīgs vairākās jomās. Ar Izglītības un zinātnes ministrijas finansējuma palīdzību sakārtoti skolai piederošie ūdensvada tīkli, veikti celtniecības un santehniskskie darbi dienesta viesnīcā, atjaunots grīdas segums sporta zālē, attīrīšanas iekārtas nodotas Ilūkstes novada domei, kura projekta ietvaros ir

tās rekonstruējusi. Zaļo un zemieku savienība ir sniegusi finansiālu palīdzību mūzikas instrumentu un iekārtu iegādei, bet Zemkopības ministrija no 2006. gada 1. septembra piešķir topošajiem veterinārārsta asistentiem ikmēneša atbalstu 35 Ls apmērā. Izglītības un zinātnes ministrija ir panākusi, ka no šī gada 1. janvāra

profesionālo skolu audzēkņi saņems stipendiju vidēji 20 Ls mēnesī iepriekšējo 8,5 Ls vietā.

Lai sekmīgi noritētu mācību process, nepieciešama materiālās bāzes uzlabošana. ESF projekti dod tādu iespēju. Mūsu skola pašlaik realizē divus ESF projektus:

Projekta nosaukums	Projekta īstenošanas laiks	Projekta kopējā summa	Projekta īss raksturojums
Izglītības programmu praktiskās apmācības uzlabošana Bebreņu profesionālajā vidusskolā (ESF fonds, aktivitāte 3.2.1.)	01.09.2006.–20.08.2008.	65 870 Ls (t.sk. ESF finansējums 49 402,50 Ls, t.i. 75%)	Projekta ietvaros tiks izstrādāti un aprobēti mācību metodiskie materiāli praktiskās apmācības uzlabošanai. Paralēli tiks veikta materiāli tehniskās bāzes pilnveidošana un multifunkcionālās auditorijas iekārtošana atbilstoši izglītības programmu „Veterinārmedicīna”, „Grāmatvedība”, „Ēdināšanas serviss” prasībām. Projekta īstenošana dos iespēju lauku jauniešiem kvalitatīvāk apgūt dažādu nozaru profesijas savā reģionā.
Profesionālās vidējās izglītības programmas „Veterinārmedicīna” audzēkņu prakšu nodrošināšana (ESF fonds, aktivitāte 3.2.6.3.)	03.01.2007.–20.08.2008.	21 481 Ls (t.sk. ESF finansējums 16 110,75 Ls, t.i. 75%)	Projekta gaitā tiks izstrādāts Nolikums par praktisko apmācību izglītības programmas „Veterinārmedicīna” audzēkņiem, sagatavoti sadarbības partneri prakses vadīšanai – SIA „Viesuļi” N. Teicāna vadībā (Jēkabpils rajons) un p.s. „Sausiņi” Ipašnieks R. Kolovskis (Daugavpils rajons), veikta audzēkņu atlase un koriģēta prakses īstenošana, tiks panākts prakses vietu nodrošinājums ar nepieciešamajiem materiālajiem līdzekļiem.

Pagājušajā mācību gadā skolā tika atjaunoti tālākizglītības kursi veterinārmedicīnā: mākslīgās apsēklošanas tehnikās (apmācības ilgums – 6 mēneši). Šajā mācību gadā pievēršam uzmanību būvniecības izglītības programmas izstrādei un realizācijai bezdarbniekiem un tiem interesentiem, kuri vēlas pārkvalificēties

vai pilnveidot savu kvalifikāciju.

Mēs ceram, ka profesionālās izglītības prestižs pakāpeniski uzlabosies, jo agrāk vai vēlāk konkurētspējīgākie darbinieki jebkurā uzņēmumā vai firmā būs tie speciālisti, kuriem tiks izsniegts valsts atzīts profesionālās izglītības, tālākizglītības vai profesionālās pilnveides dokuments.

Tāpēc aicinām jauniešus un parējos interesentus apgūt mūsu skolā piedāvātās profesijas: veterinārārsta asistents, grāmatvedis, ēdināšanas servisa speciālists, mākslīgās apsēklošanas tehnikās, būvniecības. Sīkāka informācija skolas interneta mājas lapā: www.bebrene.lv.

Lorija Kaminska, direktore

Ilūkstes novada "Sporta laureāts 2006"

Daugavpils rajona rīkotajā aptaujā "Sporta laureāts 2006" tika nominēts gan Ilūkstes novads, gan novada sportisti. No 45 godalgotām vietām 10 ieguva Ilūkstes novada sportisti un sporta atbalstītāji.

Svinīgā pasākuma "Sporta laureāts 2006" atklāšanas brīdis Ilūkstes KC.

Pasākuma dalībniekus sveic Daugavpils rajona padomes priekšsēdētāja Janīna Jalinška un Ilūkstes novada domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna.

Nominācijā “Labākā rajona pašvaldība sporta darba organizācijā” ir Ilūkstes novads. Balvu saņem novada domes priekšsēdētājs S. Rāzna.

Nominācijā “Rajona labākā vidusskola sporta darba organizācijā” godalgotu vietu ieguva Ilūkstes 1. vidusskola. Balvu saņem sporta skolotājs Vladislavs Mackevičs.

Balvu par motokrosa organizēšanu Ilūkstes novadā saņem biedrības “Moto Ilūkste” vadītājs Vitālijs Kurmis.

Labākās rajona jaunās sportistes, vieglatlētes, bebrenietes Laima un Laura Cibiņas. Treneris Imants Rubļevskis. Labākā rajona jaunā sportiste, vieglatlēte, ilūkstiete Sintija Dilāne. Trenerē ir viņas mamma sporta skolotāja Sandra Dilāne.

Titulu un balvas “Labākie sporta veterāni” ieguva bebrenieši Valērija Puida un viņas dēls Andis Puida.

Rajona labākais sportists – hokejists Edgars Apelis. Balvu saņem viņa tēvs Rolands Apelis.

Balvu saņem labākais rajona jaunais sportists – futbolists ilūkstietis Arnis Surgovts.

Nominācijā “Rajona labākais sporta spēļu tiesnesis” godalgotu vietu ieguva un balvu saņem futbola tiesnesis ilūkstietis Alens Vinokurovs. Pēc apbalvošanas labākā futbola kluba “Ilūkste” vadītājs Fjodors Obodnikovs un rajonā labākais futbola treneris – ilūkstietis Vladimirs Vinokurovs.

Pēc apbalvošanas ilūkstietis, sporta veterāns, riteņbraucējs Heronims Lapkovskis, grāmatas “Pusgadsimts uz riteņa” autors. Novada domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna pateicas par novada sporta atbalstīšanu 9. Saeimas deputātam Vitālijam Aizbaltam un par palīdzību sporta pasākumu organizēšanā Eduardam Lihoveckim.

Dvēseles lappusiē

KAS TU ESI?

Kas tu esi – auns, skorpions, lauva? Es – vērsis. Zirga gadā dzimis vērsis. Mazliet dīvains dialogs “Dvēseles lappusei”, vai ne? Drīzāk iederētos “Zoolappuse”. Bet tas nu ir fakts – kā sākas jauns gads, visi apkārt to vien piemin kā dažādus dzīvniekus un citas neparastas būtnes. Bet šogad zināmu iemeslu dēļ visvairāk tiek cildināta cūka. Atbilstoši tās raksturam un dzīves veidam tad arī tiek pareģots, kāds būs gads un kā mums tas jānodzīvo. Bet, ja kāds grib zināt vēl smalkāk, kas konkrēti viņam paredzēts, atliek vien ieskatīties horoskopos. Un tas nu ir pavisam ērti un vienkārši – kur tik pagriezies, tur horoskopu prognozes – avīzēs, žurnālos (arī bērnu), kalendāros, grāmatās, radio un TV raidījumos, internetā. Varētu jau pasmieties, ka tas tik tāds laika kavēklis, diemžēl daudzi cilvēki to uztver ļoti nopietni, tic tam kā patiesībai un tādējādi tiek smagi apkrāpti, apmuļķoti. Kā jebkura cita okulta darbība arī horoskopu nav nevainīga izklaidē, bet ilgākā laika posmā uz cilvēka dvēseli iedarbojas postoši. Publiciste Anda Līce laikrakstā “Svētdienas Rīts” raksta: “Ja jau astroloģiju praktizē tikpat sen kā medicīnu, tad tai sen būtu bijis jāiegūst zinātnes statuss. (..) Dīvaini sanāk – mēs aizvien vēl neprotam nolasīt pat ar roku sasniedzamu informāciju, taču zvaigznēs rakstīto daži lasa kā no grāmatas, un ne tikai lasa, bet arī tulko.” Horoskopu noteikšanas metodes ir pārāk primitīvas un nezinātniskas, un nav pat jābūt astronomam, lai saprastu, ka zvaigznes ir kaut kas neizsakāmi lielāks un augstāks nekā palīg-līdzeklis, pareģojot cilvēka nākotni. Bet tā kā cilvēkam vienmēr gribējies zināt, kas ar viņu notiks, tad astrologiem un cita veida pareģiem sev upurus atrast nekad nebūs grūti, it īpaši, ja tas ir arī lielisks peļņas avots.

Pēc astrologu teiktā, cilvēka raksturs un dzīves gājums atkarīgs no debess spīdekļu savstarpējā stāvokļa cilvēka dzimšanas brīdī. Vai tāds apgalvojums nepadara mūsu eksistenci nožēlojamu? Vienalga, kādā ģimenē, kādiem vecākiem, kādā valstī tu esi piedzimis, vienalga, kādu audzināšanu un izglītību tu saņem vai nesaņem, veltīgas arī tavas pūles pašam dzīvēt kaut ko sasniegt, pilnveidot sevi, veltīga arī tava ticība, tavas lūgšanas – viss jau ir izlemts tavā vietā, “ierakstīts zvaigznēs”, tu esi nolemts...

Mūsu – eiropeiskajā gadu skaitīšanas sistēmā – skaitlis 2007 atgādina, cik daudz laika pagājis kopš Kristus dzimšanas, kas līdz pašiem pamatiem pārvērta pasauli, taču par to kaut kā nav pieņemts domāt. Kāds gads ir pienācis tev – jauns tā Kunga žēlastības vai Cūkas gads? Un kas esi tu – ūdensvīrs vai tomēr kristietis? Kam tu ļausi noteikt savu dienas un visa šī gada gājumu – zvaigznēm, cūkām vai savam Radītājam?

CITĀDA GAUME

Kā ikkatru gadu, arī pērnā gada nogalē tika rīkots konkurss–skate par oriģinālāko un estētiski veiksmīgāko svētku noformējumu mūsu novadā. Cilvēki centās un sacentās. Un saņēma pelnītas balvas. Taču bija arī tādi, kas sacentās postīšanā un kas pelnīto sodu visticamāk nesaņēma. Nolausta svētku egles galotne, saraustītas lampiņu virtenes, izspārdīti, sabojāti koka rūķīši Ilūkstes centrā. Kādam laikam vienkārši bija citāda gaume... Tāpat kādam novada svētku laikā krāsainie, pie stabiem piestiprinātie karodziņi likās skaistāki liesmojoši un ēku fasādes aprakstītas, soliņi salauzti. Stadionā kādam laikam patīkamāk uzturēties, ja tas piegružots, bet vēl ērtākas vietas, kur atbrīvoties no saviem atkritumiem, ir apkārtējie meži un upe. Ja sakrājušās desmitiem tukšas alus pudeles, tad tās vislabāk sadauzīt pret baznīcas mūriem un lauskas kopā ar citiem mēsliem izkaisīt turpat zemē. Citam ceļu bezkaunīgi izdomājies aizšķērsot atkritumu kontainers, tāpēc tas garāmejojot ir jāapgāž. Taksofona kabīni apgāzt grūtāk, taču arī tās izskatu var dažādi “uzlabot”... Tā varētu uzskaitīt vēl un vēl. Un kāpēc gan to visu nedarīt, ja man tā vienkārši gribas un es par to neko “nedabūšu”? Policija neredz, bet tie, kas redz, vienaldzīgi paiet garām. Un pamēģini vien kaut ko pateikt – ka “nedabū” pats... Tātad – tik uz priekšu! Viss ir atļauts!

Savā mājā miskasti droši vien neviens neapgāzīs, krēslu nesaļauzīs un puķes no puķupoda neizraus, taču tas, kas domāts visu labumam un apkārtnes skaistumam, nez kāpēc vienu sabiedrības daļu ļoti tracinā un izprovocē uz postīšanu. Mēs baidāmies iestādīt kādu košumkrūmu ārpus sava dārza, jo ir pieredze, ka nākamajā dienā tā vietā būs palikusi tikai tukša bedrīte. Mēs ceļam augstus žogus (un bieži vien neglītus) ap savām privātmājām, lai tikai kāds neierauga un, pasarg? Dievs, nenoskauž vai neizposta pēc kataloga izdaiļoto durvju priekšu. Un tā jau kopš bērnības esam pieraduši pie pelēcības, pie izdrupušiem trotuāriem, neizplautiem grāvjiem un piemēslotām šosejmalām, piesplaudītām autobusa pieturām, aplupušām, aprakstītām māju ārsienām, tāpat kā pie nelaipnām pārdevējām un ierēdņiem, pie kuriem ieradies tu jūties kā pēdējais muļķis un traucēklis. Kad mazs bērns nomet zemē konfekšu papīrīti un māte aicina tā nedarīt, viņš brīnās, jo apkārt taču mētājas tik daudz citu atkritumu. Viņš nezina, ka var būt savādāk. Kas vasarā pabijis Sasaļu ezera peldvietā, droši vien ilgi meklējis kaut cik tīrāku vietu, kur noklāt savu deķīti, taču diez vai kāds cits pēc viņa tur varēs noklāt savējo... Ja vien pats nekļūsi tik cēls, ka, neviena nemudināts, nepaņemsi un visu to drauz nesavāksi. Visiem par lielu izbrīnu un pārsteigumu. Vai arī klusiņām, kad neviens neredz. Tu par to neko nesaņemsi, tas nav tavš pienākums, bet tev būs ne ar ko neaizstājama gandarījuma sajūta. Un tavi bērni no tā iemācīsies kaut ko svarīgu visam mūžam.

Mēs esam tuvu Eiropai, ģeogrāfiski esam tajā pat iekšā, taču morāli... Tie, kas kaut nedaudz pabraukuši uz rietumu vai Skandināvijas pusi (kaut vai tepat līdz mūsu Ventspilij!) un redzējuši turienes sakoptās mazpilsētiņas, laukus un ciemus, atgriežas iedvesmas pilni un gatavi sakārtot kaut paši savu pagalmu, un arī tas jau ir daudz. Jo varbūt kaimiņš negribēs atpalikt, ņems piemēru un arī pacentīsies. Visbiežāk tas pat neprasa daudz līdzekļu – vien mazliet laika, gribas un izdomas. Grūtāk ir ar to vietu labiekārtošanu, izdaiļošanu un kārtībā uzturēšanu, kas it kā pieder visiem un tai pat laikā nepieder nevienam. Tur jau ir vajadzīga cita domāšana. Gribas ticēt, ka kāda no nākamajām paaudzēm, kas augs jau daudz maz sakoptākā vidē, nonākot līdz zināmam vecumam, par savu pašaplicināšanās un izklaides veidu vairs neizvēlēties postīt citu roku darbu. It īpaši, ja būs arī paši savu roku pielikuši, lai šo skaistumu radītu.

PAZIŅOJUMS

JAUNUMS!

Fotosalons KODAK atrodas jaunā vietā –

Vienības laukumā 3, Ilūkstē.

Darba laiks: Darbdienās no 9.00 līdz 16.00

Sestdienās no 9.00 līdz 13.00

Piedāvāju:

- ✓ dažādas fotopreces
- ✓ izgatavoju foto dokumentiem 10 min. laikā
- ✓ izgatavoju foto no filmiņām un digitāliem aparātiem
- ✓ kopēšanas pakalpojumi uz A3 un A4 formāta
- ✓ foto restaurācija

Laipni lūdzam!

Izglītība

Jauniešu brauciens uz Turciju

Pagājušā gada nogalē projekta "Young at the back of camera" ietvaros man, Ilūkstes 1. vidusskolas skolēnam Robertam Linčikam, bija unikāla iespēja apmeklēt Turciju. Projekta mērķis bija apmācīt tā dalībniekus pareizi un profesionāli rīkoties ar fotoaparātu vai videokameru. Projektā piedalījās jaunieši no četrām valstīm: Latvijas, Turcijas, Čehijas un Bulgārijas. Bulgāru vidū bija profesionāli, kuri projekta dalībniekiem iemācīja fotografēšanas pamatus. Latvijas delegācijas sastāvā bija 2 vidusskolēni un 4 studenti.

Projekts tika realizēts Turcijas pilsētā Mardīnā, kura atrodas netālu no Irākas robežas. Dzīvojam mēs viesnīcā, istabā 3 cilvēki. Viesnīcā arī brokastojām, bet pusdienas un vakariņas ēdām vietējā restorānā. Delegācijas savā starpā runāja angļu valodā, un ar mums kopā visu laiku bija turku tulks.

Projekta laikā bija paredzēts iepazīt turku tradīcijas, ierāžas, sadzīvi. Mardīna – pilsēta, kurā mēs dzīvojām, atrodas kalnainā vietā, un to iedala Vecajā un Jaunajā Mardīnā. Vecajā pilsētā notika ekskursijas. Mēs apmeklējām muzejus, baznīcas, vietējo amatnieku darbnīcas un tirgu. Mūsu vizīte nepalika nepamanīta arī augstākstāvošo personu vidū. Mūs laipni pieņēma pilsētas mērs un pagasta priekšsēdētājs. Pēc tikšanās ar pagasta priekšsēdētāju raksts par mums bija avīzes pirmajā lappusē.

Katrai delegācijai bija savs vakars, kad tā prezentēja savu

Augšējā rindā pirmais no kreisās – šo rindu autors.

valsti. Jaunieši iepazīstināja projekta dalībniekus ar savas valsts tradīcijām, dziesmām, dejām un nacionālajiem ēdieniem. Projekta laikā mēs ieguvām daudz jaunas informācijas par citu valstu kultūru un tradīcijām.

Pavadījuši 10 dienas Turcijā, iepirkuši suvenīrus, iepazīnušies ar jauniem draugiem un guvuši daudzus iespaidus, devāmies atpakaļ uz savu dzimteni – Latviju.

Roberts Linčiks, Ilūkstes 1. vidusskolas 11.c klases skolēns

Ģenšamies būt līderi

Katru gadu Ilūkstes 1. vidusskolas skolēni piedalās projektā "Esi līderis biznesā!", kuru organizē "Junior Achievement Latvia". Arī šis mācību gads nebija izņēmums, un mūsu skolas jaunie biznesmeņi pieteicās konkursam "SEB – Unibanka darbībā", lai iejustos banķieru lomās. Oktobra beigās skolēni cīnījās ar Latgales reģiona rajonu komandām. Veiksme bija mūsu pusē, un viena no jauno biznesmeņu komandām iekļuva pirmajā trijniekā kopā ar Preiļu ģimnāzijas un Vaboles vidusskolas skolēnu komandām. Visi godalgoto vietu ieguvēji tika uzaicināti uz spēles

ceturtdaļfinālu, kas notika Rīgā. Projektā sākumā tika iesaistīti 2500 skolēnu no visas Latvijas novadiem, un tikai 200 skolēni tika uzaicināti uz Rīgu, lai piedalītos turpmākajā spēlē.

Spēles ceturtdaļfināls tika organizēts novembrī viesnīcas "Island Hottel" lielajā zālē. 50 komandas no 250 (tāds bija ceturtdaļfināla dalībnieku skaits no visiem Latvijas reģioniem) sestdienas rītā ieradās Rīgā. Skolēni cīnījās un demonstrēja savas zināšanas un prasmes biznesa jomā, un tikai 20 komandas iekļuva pusfināla 1. kārtā. Arī mūsu skolas komanda izturēja sīvo

konkurenci un iekļuva labāko komandu divdesmitniekā. Pēc stundas ilga pārtraukuma sākās pusfināla 2. kārtā. Finālā tikt bija iespēja vairs tikai 5 labākajām un stiprākajām komandām. Liels prieks un gandarījums par ieguldīto darbu bija tajā mirklī, kad mēs sapratām, ka mūsu skolas komanda tika finālā un aiz sevis atstāja komandas no Rīgas, Jelgavas, Liepājas, Ventspils un Jēkabpils komercģimnāzijas.

Fināla spēle notiks Rīgā šī gada 10. martā.

Ilūkstes 1. vidusskolas un Ilūkstes novada vārdu valstī popularizējuši mūsu skolas vidusskolēni:

Igors Neviero un Jānis Kokāns no Pilskalnes pagasta, Iveta Nalivaiko no Šēderes pagasta un Līga Kokina no Eglaines. Turēsim par mūsējiem īkšķus martā! Lai viņiem veicas!

Viktors Jasiņavičs,

Ilūkstes 1. vidusskolas biznesa ekonomisko pamatu skolotājs un komandas konsultants

Donoru kustībai Latvijā – 50

Dots devējam atdodas

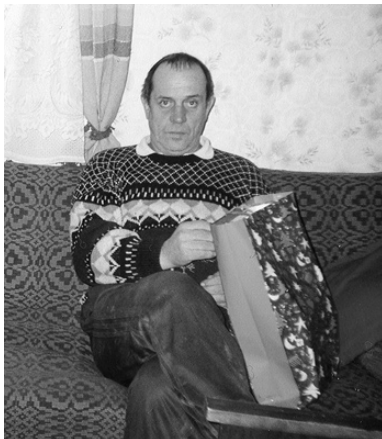
Bezatlīdzības asins donoru kustība ir viens no Sarkanā Krusta atzariem. Dzīvības lāse. Unikāla dāvana, ko nevar nopirkt, vien nesavtīgi pasniegt cilvēks cilvēkam. Ir slimības un nelaimes gadījumi, kad vienīgā iespēja glābt dzīvību ir asins pārliešana. Un, paldies Dievam, ir cilvēki, kas to sapratuši un atsaukušies uz aicinājumu palīdzēt. Donoru kustībai Latvijā šogad aprit **50 gadi**, tādēļ tiks rīkoti dažādi pasākumi, lai popularizētu šo kustību. Ikviens ir aicināts dalīties pieredzē un atmiņās vai vienkārši izteikt pateicību, jo varbūt pašam ir palīdzēts.

Donoru dienas Daugavpils rajona dažādās pašvaldībās notiek katru mēnesi, un pagājušajā gadā asinis nodevuši 1160 cilvēki, tas nozīmē – iegūti 536 l asiņu. Pateicoties rajona padomes atbalstam, varēja palielināt atlīdzību jeb pusdienu naudu donoriem. Ilūkstē donoru dienas tiek rīkotas 2 reizes gadā. Pēdējā reizē – 18. janvārī – asinis nodeva 125 cilvēki, tostarp arī jaunieši – 9 no Ilūkstes 1. vsk., 6 no Ilūkstes 2. vsk., 9 no Bebrenes vidusskolas un 2 no Bebrenes profesionālās vsk. Bija arī tādi, kas donoru dienās piedalījušies jau vairākus desmitus reizu. Viņi par to skaļi nerunā un nelieļās, taču noteikti ir pelnījuši cieņu un atzinību. Mūsu valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga savulaik teikusi: “Tie esat jūs, asinsdonori, kas, atdāvājot citiem savu dzīvības sulu, varat bieži būt tie, kas izšķir pacienta likteni. (...) Es zinu, ka jums pateicība nav nepieciešama, jūs to darāt aiz pārliecības, iekšējas vajadzības, aiz gandarījuma par labi paveiktu darbu.”

Ir jāpalīdz!

Šēderietis **Sergejs Ļebedjevs** par donoru kļuvis armijā – 80. gadu sākumā un asinis nodevis ap 60 reizu, bet viņa sieva **Biruta** – ap 70. Sergejs atceras, ka nekad nav kļuvis slukti un arī pirmajā reizē ļoti juties. Savā laikā uz aicinājumu šādi palīdzēt nelaimē nokļuvušajiem ir atsaucies arī Sergeja brālis un dēls. Ir daudzi, kas varētu kļūt par donoriem, taču līdz šim nav sadūšojušies tādām solim. Traucē vai nu bailes vai neziņa. Sergejs uz to atbild: “Asinis ir vajadzīgas. Man ir 1. grupas asinis un tās der visiem. Un pēc nodošanas vienmēr ir viegla sajūta – gan fiziski, gan garīgi.”

Kopš 20 gadu vecuma asinis nodod Pašulienes iedzīvotāja **Veronika Timaškova**. “Pirmajā reizē bija liela nedrošība. Taču visi brauca un es arī nolēmu pamēģināt. Divreiz kļuva slukti, pat noģību, tādēļ katru reizi mazliet baidos. Nodevām abi ar vīru. Kad viņš aizgāja bojā, uz laiku pārtraucu, bet tagad esmu atsākusi. Arī bērni kādu laiku piedalījās.” Veronika jūtas lepna, ka var šādi palīdzēt cilvēkiem: “Tik daudz

**Sergejs
Ļebedjevs.**

nelaimju notiek, cilvēki iet bojā – jāpalīdz!” Veronika novēl arī jaunatnei būt atsaucīgai.

Vairāk nekā 60 reizes donoru dienās piedalījies arī **Regīna Zemļicka** no Pašulienes, bet šēderietis **Fjodors Mihailovs** – pat vairāk nekā 80!

Kopš pirmsākumiem aktīvi donori ir bijuši ilūkstieši **Iļona Smirnova**, **Vitauts Vaikins**, **Aivars Krapāns**, **Anna Permaņicka**, **Arija Motivāne**, **Irēna Staškēviča**. Visus pieminēt nemaz nav iespējams. Paši pirmie donori jau aizsaulē. Paldies arī viņiem! Un īpaša pateicība pienākas medicīnas darbiniekiem.

Noteikti jāpiemin arī pati **Skaidrīte Davne** – Sarkanā Krusta Daugavpils rajona komitejas izpilddirektore, kura asinis ir nodevusi 50 reizu. Daudzi viņai ir pateicīgi par donoru dienu un dažādu citu pasākumu un palīdzības akciju rīkošanu. Viņa pati ir pateicīga visiem donoriem par atsaucību un dāsnumu. “Asinis mums ir vajadzīgas katru dienu, katru sekundi. Tā ir cilvēka viscēlākā, viscildenākā rīcība – atdot daļu no sevis, lai palīdzētu citam, viņu pat nepazīstot, vien zinot, ka tā tiks glābta atkal viena dzīvība. Jo ne vienmēr ar zināšanām vai naudu var ko panākt, bet tieši ar asinīm. Īpašs paldies jauniešiem!”

Atdodot sevi citiem

Donoru kustībā ir iesaistījušās pat veselas ģimenes, piemēram, **Glaudānu ģimene** tepat no kaimiņiem – no Dvietes – tēvs Pēteris, māte Olga un bērni Sintija, Armīns un Dagnija, kura vēl mācās vidusskolā un šogad asinis nodeva pirmo reizi. Vecāki atceroties smejas, kā tēvs pierunājis meitu, meita – brāli utt. Un bērni savukārt aģitē savus vienaudžus. Taču patiesībā jau tā ir katra paša brīva izvēle. Pēteris pirmo reizi asinis nodevis, dienējot padomju armijā Tālajos Austrumos, un, mājās pārbraucot, atlicis vien iesākt turpināt. Nu jau būšot kādas 40 reizes. Olgai sākumā bijis bail, bet tomēr gājusi, un reiz nācies ziedot asinis savai mātei. “Prieks redzēt tik daudz jaunu seju donoru vidū. Tas nozīmē, ka viņi saprot, cik tas ir vajadzīgs.” Un meitas piebilst: “Bet protams! Visas tās autoavārijas, dažādas katastrofas – vienkārši ir jāpalīdz! Jaunieši paši to ir piedzīvojuši – mēs neviens nezinām, kas ar mums kurā brīdī var notikt, tāpēc, lai arī par asins nodošanu saņem atlīdzību, tas nav noteicošais.”

Taču par šo ģimeni gribas pastāstīt ko vairāk. Viņi ne tikai ziedo savas asinis, bet savu laiku, mīlestību – patiesībā visu savu dzīvi – šobrīd veltījuši vēl 3 bērniem, kas uz laiku nevar atgriezties savās mājās Preiļos – dvīņus Lauri un Māri, kas mācās

**Veronika
Timaškova.**

1. klasē un Veru, 7. klases skolnieci. Bet brīvdienās viņiem piepulcējas arī bērni no Raudas skolas, vasarās pagalmā tiek uzlietas teltis. Pirms dažiem gadiem ar pagasta iniciatīvu radās iespēja veidot audžuģimeni. Arī Olgas un Pētera pamatdarbs ir saistīts ar kalpošanu cilvēkiem, jo viņu individuālais uzņēmums “Dzīpars” joprojām nodarbojas ar sadzīves pakalpojumu sniegšanu. Olga smejas: “Iedevu mazo pirkstiņu, tad visu roku un beigās jau teicu – lai tad ņem mani visu!” Bet par Pēteri bērni un Olga gandrīz vienbalsīgi nosaka:

“Mums ir ļoti labs tētis un vīrs – tāpēc jau to visu varam paveikt. Aiz viņa pleca vienmēr varam justies droši.” Pēteris gan atklāj vēl vienu noslēpumu: “Mūsu ģimene dzīvo pēc principa – viens par visiem, visi par vienu.”

Dēls Armīns mācās Malnavas koledžā par automehāniķi, bet katru nedēļas nogali pavada mājās. Kad lielie atbrauc, mazajiem, protams, lielie prieki. Sintija jau kopš skolas laikiem zinājusi, ka vēlas kļūt par skolotāju, tagad studē DU un vēlas darbu ar bērniem turpināt, ja ne Raudā, tad Rīgā vai citur. Un, kad pašai būšot ģimene, arī viņa labprāt pieņemšot audzubērnus.

Jautāti, ko par šādu labdarību saka apkārtējie, Olga atbild: "Mums jau laikam tāds vecums, ka to vienkārši vairs neņemam vērā. Ja kādam liekas, ka tas ir business, tad atsaku, lai pamēģina paši – kaut pa vienam bērnam katrs paņemt – un tad lai paskatās, cik tas ir viegli un cik bagāts kļūsi. Taču ir tāds teiciens – suņi rej, bet karavāna iet tālāk... Mēs to darām ne jau tāpēc, ka nebūtu cita, ko darīt. Tas ir ļoti grūti. Bet ir arī milzīgs gandarījums redzēt šos bērnus laimīgus, dzirdēt no viņiem, ka var dzīvot arī citādi. Savā laikā droši vien kādam nepatika arī tas, ka savus bērnus jau agrī radinājām būt patstāvīgiem. Es saku tā – kur ir darbi, tur nav nedarbu. Un to mācām arī saviem audzubērniem un tiem, kuri atbrauc ciemos no Raudas. Tādi bērni pieraduši būt patērētāji, gaida, ka viņiem visu iedos gatavu, bet mēs mācām, ka pašam jānopelna – kaut vai rudenī ābolus salasot. Bērniem ir jāredz, ka nevar sēdēt, rokas klēpī salicis. Un to rādām ar savu piemēru."

Bet Pētera un Olgas bērni atzīst, ka ir tikai pateicīgi vecākiem par šādu audzināšanu: "Tēvs radināja pie darba, mamma – kā pareizi dzīvot. Sākumā varbūt nedaudz bija nedrošība, bet vēlāk auga pašapziņa. Tika uzticēta nauda, iemācījāmies ar to rīkoties.

Tagad ir savādi noskatīties, ka daudzi vienaudži vēl sēž vecāku ligzdā, neprot darīt daudzas lietas. Galvenais, ka tu zini – ir atbalsts, ir mājas, uz kurām jebkurā brīdī vari atbraukt." Olga vēl piemetina, ka tas bērniem jau no mazotnes ģimenē mācīts, ka nav jāuztraucas, ko teiks apkārtējie. "Mācām arī to, ka nedrīkst būt alkatīgs, ir jādalās. Citreiz liekas – cilvēkam visa kā ir gana, bet viņš gaužas un sūdzas. Dots devējam atdodas – tas attiecas gan uz donoru kustību, gan uz audzubērniem. Ja tu palīdzēsi svešam bērnam, kādreiz varbūt arī tavam palīdzēs. Daži gan to mēģina apstrīdēt... Bet ir taču jāpriecejas, ka otram ir labi, ka viņš ir laimīgs! Kā "Ilūkstes Novada Vēstu" lasītāji mēs visām Ilūkstes novada ģimenēm novēlam dzīvot saprātņē, mīlestībā un labestībā."

Glaudānu audzubērni apmeklē arī "Dvēselīti" – ticības mācības pulciņu Dvietes skolā. Viņi pat labprāt gribētu palīdzēt priesterim baznīcā. Un te nu, domājot par šīs ģimenes sirds un mājas atvērtību, prātā ienāk vārdi no Bībeles: Neaizmirstiet viesmīlību! Jo daži ar to, pašiem nezinot, savos namos ir uzņēmuši eņģeļus." Jēzus saka arī: "Kas uzņem tādu bērnu manā vārdā, tas uzņem mani." Tiešām, lai Dieva svētība ir ar katru, kas vēlas palīdzēt! Lai mazāk mūsu novadā, mūsu valstī tādu cilvēku, kas skauž un nosoda, bet aizvien vairāk tādu, kas paši labu dara un par otra laimi priecējas!

Antra Martinsone,
Skaidrīte Davne

Akadēmiķim Sigizmundam Timšānam – 75

*Jo vairāk laimes citiem dod,
Jo vairāk sev tās cilvēks rod.*

Sēļu zeme ir ļoti bagāta ar ievērojamiem cilvēkiem. Viens no viņiem ir Sigizmunds Timšāns. Viņa darbības joma – zinātne.

Sigizmunds Timšāns dzimis 1931. gada 8. decembrī Ilūkstes apriņķī, Dvietes pagasta „Bajāros”. Māte Helēna Timšāne-Stapkeviča. Sigizmundu adoptēja un audzināja vecvecāki Izabella un Jānis Timšāni. Pamatizglītību viņš ieguvis dzimtā pagasta skolās, bet vidējo – Ilūkstē. 1955. gadā pabeidz Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Mehanizācijas fakultāti. Vēlāk turpināja mācīties Maskavas Kultūras Institutā. S. Timšāns ir mācītājs un izglītīties visu mūžu. Par to liecina viņa daudzveidīgā darbība, bagātīgais publikāciju klāsts un daudzie tituli: Inženierzinātņu doktors, Lauksaimniecības un mežkopības zinātņu akadēmiķis, Latvijas zinātņu vēstures asociācijas viceprezidents, Sēlijas asociācijas rīkotājprezidents, Latvijas Valsts prēmijas un Paula Lejiņa laureāts (1999), laikraksta „Latvijas Vēstnesis” informācijas un kontaktu redaktors, mazformāta laikraksta „Sigizmunds” izdevējs un redaktors. Protams, cildinošos nosaukumus vēl var turpināt.

Daudzus gadus Sigizmunds Timšāns ziedojis pedagogijai, pētījis lauksaimniecības mehanizācijas jautājumus, kā arī zinātnes un kultūras vēsturi. Viņš darbojās ar „Latvijas Vēstneša” redakcijā. Viņa interešu loks ir ļoti plašs, par to liecina milzīgais (apm. 1000) rakstu un pētījumu, monogrāfiju skaits. Ievērojamākās no tām ir grāmatas par akadēmiķi P. Lejiņu, Latvijas prezidentu K. Ulmani, profesoru J. Āboliņu u.c.

Sigizmunds Timšāns nav no tiem, kas mūžā sakrāto garīgo mantojumu turētu aiz atslēgas. Ar zinātnieku līdzdalību 1999. gadā Aknīstes novadpētniecības muzejs tika paplašināts ar daudziem materiāliem un tika izveidota Sēlijas nodaļa. 2006. gada vasarā aknīstieši saņēma no S. Timšāna kārtējo bagāto dāvinājumu: prezidenta K. Ulmaņa grāmatu kolekciju, ļoti retas grāmatas par vēsturi, zinātņi un mākslu, Sēlijas kongresu, konferenču un zinātnes dienu hroniku un citus materiālus no personīgās bibliotēkas. Aknīstes pilsētas dome pieņēma lēmumu par Sēlijas rīkotājprezidenta, akadēmiķa Sigizmunda Timšāna fondu izveidi

Aknīstes novadpētniecības muzejā un bibliotēkā.

Pateicoties S. Timšānam, tika dibināti muzeji izcilākajiem zinātnes un kultūras darbiniekiem – profesoram Paulam Lejiņam, operdziedātājam Jānim Zāberam, māksliniekiem Oļģertam Baris un Mārtiņam Lagzdiņam. S. Timšāns ieguldīja lielu darbu Lauksaimniecības izglītības un zinātnes muzeja izveidē Priekuļos un Mālpilī.

No „Mana Aknīste” 2006. gada decembra izdevuma
Olga Vabeļa

“Ilūkstes novada iedzīvotāju vārdā
sveicam
mūsu novadnieku **Sigizmundu
Timšānu** 75 gadu jubilejā.
Pateicamies par ieguldīto darbu
Sēlijas vārda popularizēšanā un par
atbalstu Ilūkstes novada veidošanā.
Novēlam veselību, dzīvesprieku un
daudz radošu ideju.
Ilūkstes novada dome

Sirsnīgi sveicam mūsu novadnieku
Sigizmundu Timšānu dzīves jubilejā.
Pateicamies par sadarbību,
materiāliem un atbalstu
Ilūkstes novada
novadpētniecības muzeja veidošanā.
**Ilūkstes novada novadpētniecības
muzeja darbinieku vārdā Bērnu un
jauniešu centra direktore V. Rimša**

Jaundzimušās ANHELAS GAIDAMOVIČAS vecāki meitas dzimšanas reģistrācijā novada dzimtsarakstu nodaļā.

Ilūkstes novada dzimtsarakstu nodaļā ir reģistrēti dzimušie:

- ✿ ilūkstieši: RAVIS PURVINSKIS, EDIJS RUBENIS, JĀNIS RIMŠA, JULIĀNS MICKĀNS, ALEKSANDRA TVARDOVSKA, MARKS ORSS-ORLOVSKIS, MARIJA STEPANE
 - ✿ pilskalnieši: RITVARS EMĪLS ELKSNĪTIS
 - ✿ šēderieši: KAZIMIRS DIOKS, RAINERS KRŪZE, JELIZAVETA GRODZE, LAURA GAIDAMOVIČA
 - ✿ bebbrenieši: ANHELA GAIDAMOVIČA
- Bērņiņus un viņu vecākus sveic Ilūkstes novada dome*

Tagad mums jādala smieklī un asaras, Saule, mēness, ziemas un vasaras, Septiņas dienas, rīti un vakari ... Jādala viss, ko var dalīt un dot.

Ilūkstes novada dome sveic jaunlaulātos:

- 11. novembrī laulību noslēdza VALDIS KOKAINIS un LŪCIJA MIKLAŠEVIČA;
- 18. novembrī laulību noslēdza JURIS DUNDURS un ZITA RAPKAUSKA;
- 29. decembrī laulību noslēdza MAIRITA ZARANKO un NORMUNDS LOČS;
- 27. janvārī laulību noslēdza ALEKSANDRS ĻEŠKEVIČS un JEĻENA PURVINA;
- 30. janvārī laulību noslēdza MIHAILS TUMAREVIČS un MAIJA STEPANOVA

Ilūkstes novada dome sveic JANVĀRĪ UN FEBRUĀRĪ dzimušos jubilārus

50 dzīves jubilejā

- ilūkstiešus: ŅINU BARIŠŅIKOVU, PĒTERI DUNCI, INNU GAVRILOVU, JĀNI KRIEVĀNU, LŪCIJU PURVINSKU, ĀRI RUŽU, NIKOLAJU SMORODOVU, ANNU VĒRDIŅU
- pilskalniešus: MARIJU KEZIKU, VALENTĪNU LIZUNOVU, JOLANTU TENISU, JURI TENISU, VIKTORU VASIĻKOVU
- bebbreniešus: JĀNI IVANOVU, OSVALDU TIMŠĀNU
- šēderiešus: VALDI DUMBRU-DUMBROVSKI, LEONĪDU JEBERZU, JĀNI LIMANOVIČU, FJODORU SERGEJEVU, LŪCIJU ŠARAŅINU

60 dzīves jubilejā

- ilūkstiešus: TADEUŠU BOGDANOVIČU, ZIGMANTU DUNAISKI, ANATOLIJU RJABKOVU, ANNU VASIĻJEVU
- pilskalniešus: JĀNI ARABELU, VITOLDU MOGILU
- šēderieti: MARIJU HĀNI

70 dzīves jubilejā

- ilūkstiešus: FELICIJU KOKAINI, PRAKOPIJU LOBINU, KIRU RUSAKOVU, VLADISLAVU SVĒTIŅU, VIKTORU TULUBEJEVU, JĀNI VALPĒTERI, TAMARU JAKOVETSKU
- bebbreniešus: JĀZEPU KŪLIŅU, JĀNI LINARTU
- pilskalniešus: VALENTĪNU BAMBĀNI, JOHANNU GUDANOVU
- šēderiešus: ŅINU BALTMANI, JANĪNU BIKUĻČU, ALEKSANDRU GAVRIĻENKO, KSENIJU GRIGORJEVU, HEĻĒNU KALADINSKIENI, PETRU MALJUTINU, ZOJU TIMOFEJEVU

80 dzīves jubilejā

- ilūkstiešus: OLGU BATRAKOVU, JANĪNU BIGATI, JEKATERĪNU CURIKOVU, ROMALDU KRAPĀNU, INTU ĻUBARSKU, JURI MOŠĀNU, ARVĪDU PAVULANU, JADVIGU SINKEVIČU, KAZIMIRU VALPĒTERI
- pilskalmieši: BOLESLAVU RAZMINOVIČU
- šēderiešus: ANNU AĻŠEVSKU, EMĪLIJU KRAUKLI, SOFIJU MIČUNI, LŪCIJU PFEIFI

90 dzīves jubilejā

- ilūkstietieši: VERONIKU KAMPĀNI
- bebbreniešus: ALĪDU KAKTIŅU, VACLAVU SILEVIČU

95 dzīves jubilejā

- ilūkstietieši: MARIJU KASKEVIČU

LĪDZJŪTĪBA

Tajās lapās, ko mūžības Vēji nu šķirsta, Paliek cilvēka mūžs ...

Ilūkstes novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti aizsaulē aizgājušie:

- ✦ ilūkstieši:
 - Lūcija JANKOVSKA 21.10.1922. – 10.11.2006.
 - Lidija ŠKUTE 17.09.1921. – 23.11.2006.
 - Veronika LUKOVSKA 16.06.1923. – 26.11.2006.
 - Juzefa STALIDZĀNE 07.07.1925. – 25.11.2006.
 - Jeļena FOMINA 23.05.1934. – 23.12.2006.
 - Vilis KRIEVĀNS 30.03.1925. – 31.12.2006.
 - Aļģis BALEIŠIS 24.01.1943. – 21.01.2007.
 - Marija GABRĀNE 11.08.1913. – 24.01.2007.
 - Juzefa VANAGELE 16.09.1922 – 30.01.2007.
 - Anatolijs KRASNOJARKIS 05.03.1939 – 02.02.2007.
- ✦ bebbrenieši:
 - Nadežda IVANOVA 09.01.1943. – 13.11.2006.
 - Savva ĻEONOVS 20.03.1927. – 02.12.2006.

- Konstantīns ZEMŅECKIS 20.01.1950. – 04.12.2006.
- Valija ZEMŅECKA 08.10.1929. – 17.12.2006.
- Zinovija JACŅEVA 08.11.1929. – 17.12.2006.
- Ēriks SKULENIEKS 04.04.1932. – 03.01.2007.
- Juzefa SAVICKA 02.04.1923. – 30.12.2006.
- Juris PLINTE 03.01.1949. – 28.01.2007.
- ✦ pilskalmieši:
 - Alma BLŪZMANE 17.05.1921. – 10.11.2006.
 - Staņislavs RUTKUPS 07.02.1932. – 20.11.2006.
 - Andris SALCEVIČS 23.11.2006. – 23.11.2006.
 - Jāzeps BAIKS 14.02.1942. – 01.01.2007.
 - Pēteris ZENKO 26.04.1960. – 13.01.2007.
 - Viktorija GAIDAMOVIČA 30.12.1938. – 16.01.2007.
 - Broņislava JAKUBANECA 15.04.1939. – 20.01.2007.
- ✦ šēderieši:
 - Pēteris PURVINSKIS 28.07.1948. – 21.11.2006.
 - Ivans MASKALĀNS 03.09.1915. – 21.12.2006.
 - Albīns KOVAĻEVSKIS 28.02.1914. – 24.12.2006.
 - Mihails ORLOVSKIS 23.09.1959. – 28.12.2006.

Līdzjūtību tuviniekiem izsaka Ilūkstes novada dome